

अनेति तपसाऽविमुक्तोपासनेन अंतकाले उपासते ब्रह्म प्राप्तुं वेति असंगता वित्यस्य रूपं एते पंच यथायोगं परमां निर्विशेषां गतिं क्रमेण सद्यो वागच्छंति ॥ २७ ॥ सूक्ष्ममिति विशेषणं व्यावर्तकं उपाधिभूतैर्वासीपाधिकब्रह्मणां अवक्षेपहेलनया हेयत्वेन पश्येत् यथोक्तं कल्पतरौ निर्विशेषं परंब्रह्मसाक्षात्कर्तुं मनीश्वराः ये मंदास्ते नु कं व्यंते स विशेष निरूपणैः स्थिरीकृते मनस्येषां सगुणब्रह्मचिंतनात् तदेवाविम्वित्साक्षादपेतोपाधिकल्पनमिति देहांतं अव्यक्तलयाधिष्ठानं देहं त्विति पाठे अव्यक्तमेव परमं चरमं विशेषणं न ततः परमन्यत्थेयमस्तीत्यर्थः विमुक्तमपरिग्रहमित्यादिपादो न श्लोक एकं वाक्यं विमुक्तं स्थूलदेहाध्यासहीनं अपरिग्रहं संन्यासिनं ॥ २८ ॥ धारणासक्तमानसं योगिनं अंतरिक्षात् अंतरिक्षं हार्दिकां शस्तमारभ्य अन्यतरं ईशं सूत्रालानं वा विद्यादित्यर्थः मर्त्येति यत्किंचित् श्रौतोपास्तियुक्ताः मर्त्यदेहाद्विमुच्यंते ॥ २९ ॥ तत आरोह

अंतकाले ह्युपासंते तपसा दग्धकिल्बिषाः ॥ सर्व एते महात्मानो गच्छंति परमां गतिं ॥ २७ ॥ सूक्ष्मं विशेषणं तेषामवेक्षेच्छास्त्रचक्षुषा ॥ देहांतं परमं विद्याद्विमुक्तमपरिग्रहं ॥ २८ ॥ अंतरिक्षादन्यतरं धारणासक्तमानसं ॥ मर्त्यलोकाद्विमुच्यंते विद्यासंसक्तचेतसः ॥ २९ ॥ ब्रह्मभूता विरजसस्ततो यांति परां गतिं ॥ एवमेकायनं धर्ममाहुर्वेदविदो जनाः ॥ ३० ॥ यथाज्ञानमुपासंतः सर्वे यांति परां गतिं ॥ कषायवर्जितं ज्ञानं येषामुत्पद्यते ऽचलं ॥ यांति तेऽपि परं ह्येच्छो कान् विमुच्यंते यथाबलं ॥ ३१ ॥ भगवंतमजं दिव्यं विष्णुमव्यक्तसंज्ञितं ॥ भावेन यांति शुद्धा ये ज्ञानतृप्तानि राशिषः ॥ ३२ ॥ ज्ञात्वात्मस्थं हरिं चैव न निवर्तंति ते व्ययाः ॥ प्राप्य तत्परमं स्थानं मोदंते क्षरमव्ययं ॥ ३३ ॥ एतावदेतद्विज्ञानमेतदस्ति च नास्ति च ॥ तृष्णाबद्धं जगत्सर्वं च क्व वत्परिवर्तते ॥ ३४ ॥ विसतंतु र्यथैवायमंतस्थः सर्वतो विसो ॥ तृष्णा तंतुरनाद्यंतस्तथा देहगतः सदा ॥ ३५ ॥ सूच्यासूत्रं यथावत्से संसारयति वायकः ॥ तद्वत्संसारसूत्रं हि तृष्णासूच्यानि बद्ध्यते ॥ ३६ ॥ विकारं प्रकृतिं चैव पुरुषं च सनातनं ॥ यो यथावद्विजानाति स विदृष्णो विमुच्यते ॥ ३७ ॥

क्रमेण परां गतिं यांति एकायनं एकं ब्रह्मैवायं प्राप्तिस्थानं यस्मिन् ॥ ३० ॥ कषायेति रागादिहीनमचलं येषां शास्त्रीयं परोक्षमपि ज्ञानमुत्पद्यते तेऽपि यथाबलं यथावैराग्यं मुच्यंते ॥ ३१ ॥ भगवंतं सर्वैश्वर्यवंतं ॥ ३२ ॥ आत्मस्थं कोशपंचकांतं गतिं ॥ ३३ ॥ संक्षेपेण ज्ञेयं हेयं चाह एतावदिति अस्ति च नास्ति चेत्यनेन रज्ज्वादिबज्जगत्प्रांताप्रांतयोरस्ति च नास्ति चेत्यनिर्वचनीयमित्युक्तं जगन्मिथ्यात्वज्ञेयं तृष्णाच त्याज्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ विसंतृणालं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तृष्णात्यागोपायमाह विकारमिति कार्यकारणशुद्धं च जानन्नवितृष्णो भूत्वा विमुच्यते ॥ ३७ ॥